

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 120

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

*Hôm qua chúng ta đang ôn đến chánh văn 7.4 “**Tang đủ lễ cúng hết lòng**”. Đã xong nội dung thứ nhất và nội dung thứ 2:*

- 1. Thái độ khi làm tang sự cho cha mẹ phải thế nào?*
- 2. Cách tạo phước cho cha mẹ trong thời gian thân trung ấm thế nào*

*Hôm nay chúng ta còn 2 nội dung nữa là nội dung 3 và nội dung 4 là “**Cúng thất cho cha mẹ thế nào?**” và “**Siêu độ cho cha mẹ cho cha mẹ thế nào?**”.*

Bây giờ đến mục

3. Cúng thất

Tại sao lại có cúng thất? Bởi vì cứ 7 ngày thì linh hồn người chết lại diễn lại trạng thái tử vong một lần, gọi là biến dịch sinh tử. Như vậy, 49 ngày là bảy tuần, bảy lần bảy 49, họ đều phải chịu cảnh như vậy. Sự sinh tử này đối với họ rất đau khổ.

[Bởi vì khi mà sinh tử ấy, thì bạn phải nhớ một điều, cái giai đoạn lâm chung ấy, trong Kinh Phật dạy là “Đau đớn như là con rùa sống bị lột mai”. Bạn sờ tay một tí mà bạn còn đau, vậy mà lúc ấy đau đớn như con rùa sống bị lột mai.

Thậm chí là tôi có nghe trong “Khuyên người niệm Phật” của cư sĩ Diệu Âm Minh Trị, có nói là trong kinh Phật chép, là lúc đấy, ví dụ là những cái tiếng như tiếng sấm nổ ầm ầm bên tai, rồi có những khi nóng

như Hỏa Diệm Sơn, có những khi lạnh như là bị chìm xuống sông băng. Đau đớn, khổ khổ vô cùng.

Lão cư sĩ Lý Bình Nam còn tả cho chúng ta nghe là sau khi chết rồi, cái thân thức mà để muốn thoát ra khỏi thể xác rất khó khăn, như là con ốc muốn thoát ra khỏi vỏ. Khó lắm, rất là khó. Vậy mà trong 49 ngày, cứ bảy ngày lại phải diễn lại một lần như thế. Họ đều phải chịu cảnh như vậy. Sự sinh tử này đối với họ rất đau khổ.

Lúc trước là cha mẹ chúng ta, sau là đến lượt chúng ta đẩy bạn ạ, vì chẳng ai tránh được sinh tử luân hồi đâu.

Cho nên cứ mỗi tuần thất thì gia quyến lại làm các việc phước thiện, tụng kinh niệm Phật để hồi hướng cho họ. *(Đoạn tất cả ác, tu tất cả thiện. Tụng kinh niệm Phật hồi hướng cho họ.)*

Những Phật sự này sẽ giúp cho họ giảm bớt đau khổ, tăng thêm phước lực. Cho nên có việc cúng 7 tuần thất là vậy.

[Bây giờ thì chúng ta giảm bớt xuống là còn có 5 tuần. Hòa Thượng bảo sai hoàn toàn, không thể 5 tuần được. Các bạn muốn cải tiến cải lùi cho các bạn đỡ vất vả. Phải bảy tuần thất.]

Nhưng không phải chỉ đến tuần thất mới làm việc thiện, mà trong 49 ngày này nếu ngày nào gia quyến cũng nỗ lực trồng tạo các việc thiện thì phước báo của người chết lớn lắm. Thậm chí có thể là hắc đường ác được sinh lên trời, người Thọ lạc thăng diệu và hiện tại quyến thuộc cũng được lợi ích vô biên.

[Ngày nào cũng phải làm bạn nhé. Bây giờ một ngày bạn không làm được việc thiện nào, mà chỉ có làm ác thôi, thì cuối cùng cái việc thiện ấy của bạn không có, thì bạn lấy đâu ra công đức mà hồi hướng?]

Hòa Thượng bảo 49 ngày đây là quan trọng nhất, sẽ quyết định người thân của bạn về đường nào, nên bạn phải hỗ trợ đắc lực; Còn sau 49 ngày nếu như đã đi đâu thai, mình có làm cho cha mẹ thì cũng hồi hướng được cho họ ít lắm,

Thế nhưng nếu như họ chưa đi đâu thai, họ vẫn ở dưới địa ngục, họ vẫn ở dưới ngạ quỷ, họ rất cần bạn hồi hướng công đức.

Bạn nhớ trong Kinh Địa Tạng không? Khi mà mẹ Ngài Quang Mục Nữ đầu thai lên làm con gái của vị đầy tớ, mà đầy là được Quang Mục Nữ cứu mới dưới địa ngục lên được. Thì có nói là:

- Từ khi mà lìa xa con thì lúc nào trong ta cũng là chỉ có mong chờ con là làm các công đức phước thiện để cứu ta lên mà thôi.

Cho nên khi Quang Mục Nữ tu các việc công đức phước thiện và niệm Phật được thành khối, dù không được siêu phàm nhập thánh như thánh nữ Bà-La-Môn. Nhưng đây chính là sự “Nhất Tâm Bất Loạn”, thì giúp cho mẹ từ dưới địa ngục được lên đầu thai vào thân người nhưng mà chết yếu. Đây ạ.

HT giảng tiếp

Trong 7 phần công đức người thân làm cho họ khi họ được hưởng 1 phần còn gia đình cũng vì thế mà được 6 phần công đức còn lại.

Bạn làm công đức bạn hồi hướng thì người thân được 1 phần, bạn được 6 phần; Còn bạn tạo sát sinh ác nghiệp thì người thân phải chịu thọ báo 1 phần bạn sẽ phải chịu 6 phần.

Trong 49 ngày này có thể gọi đây là thời điểm vàng để bạn cứu người thân, nên bạn phải hết sức tranh thủ, hết sức nỗ lực, hết sức chuyên tâm.

Ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát vì cái nhân duyên mẹ Ngài rơi xuống địa ngục. Ngài lại thành tựu đạo quả thành Bồ Tát. Vì không có mẹ Ngài rơi xuống thì chắc Ngài không chuyên tâm niệm Phật để quyết tâm cứu mẹ. Cho nên cũng vậy nếu cha mẹ bạn thế bạn quyết tâm cứu thì bạn được lợi ích cũng vô biên, mà nếu như cha mẹ bạn đã được hưởng thì đương nhiên bạn phải được 6 phần, lợi ích của bạn cũng vô biên.

Bây giờ nói đến siêu độ.

4. Siêu độ

HT giảng tiếp

Thứ nhất là làm trên sự tướng

Nếu như những lễ cúng bô thí bình thường thì chỉ là mời họ đến ăn cơm như là cúng diêm khẩu Mông Sơn ngạ quỷ, một bữa no chỉ qua được cơn đói khát nhất thời chứ không thể giúp họ thoát khỏi đường ác.

Chân thật muốn khỏi đường ác thì trong Phật sự cầu siêu độ này, những vị pháp sư làm lễ cầu siêu này phải tùy văn nhập quán. Sau khi hoàn tất khóa lễ cầu siêu bản thân pháp sư phải trở thành Bồ Tát.

Cảnh giới của pháp sư được nâng cao ngay thì hiệu quả cầu siêu sẽ vô cùng lớn, vong linh siêu độ sẽ chắc chắn sinh được lên cõi trời; Còn sau khi hoàn tất Phật sự mà pháp sư vẫn là phàm phu thì sẽ không có thành tựu cho vong linh, bản thân chưa có cách siêu độ cho chính mình thì chắc chắn không thể siêu độ được cho vong linh. Đây chính là điều mà kinh Phật thường nói.

Thời đại ngày nay người có tu, có chứng dường như không còn, cả đời chúng tôi không dám nhận lời làm Phật sự siêu độ vì biết mình chưa đủ năng lực, chưa đủ đức năng.

Hòa Thượng có đưa ra mấy cái minh chứng:

Thứ nhất ngày xưa vua Lương Võ Đế có một người thiếp yêu. Bà vì tạo ác nghiệp nên bị sinh vào cái cõi súc sinh rất là đau khổ. Thế thì vua Lương Võ Đế mời Hòa Thượng là Bảo Chí Công đến để cầu siêu cho vị thiếp này. Thì HT Bảo Chí Công là ai? Là ứng hóa thân của Quán Thế Âm Bồ Tát, là vị Bồ Tát đấy. Vậy mà siêu độ được cho vợ của vua Lương Võ Đế lên đến cung trời Đao Lợi, cũng không thể nào bảo rằng là liễu sinh tử thoát luân hồi đâu. Đây là vị Bồ Tát, mà cũng chỉ đến như vậy thôi. Nên Hòa Thượng mới nói là cả đời không dám nhận Phật sự siêu độ vì biết mình chưa đủ năng lực, chưa đủ đức năng.

Chúng ta tiếp tục.

Do đó khi có phật sự cầu siêu thì nhất định phải khế nhập vào cảnh giới đó, có như vậy công đức mới vô lượng vô biên, người nhận phước báu sẽ không thể nào đếm được, không nên làm qua loa tắc trách cho xong chuyện.

Cầu siêu không thể cho giá nói thách. Đó là cách làm ăn mua bán, không còn gì gọi là công đức nữa, chạy theo hình thức như thế hoàn toàn sai.

Bây giờ lại nói đến, vậy thì chúng ta bảo chúng ta không làm lễ siêu độ. Thế tại sao vẫn có Tam Thời Hệ Niệm?

Tam Thời Hệ Niệm: Bắt đầu đến thì là pháp sư khai thị giảng pháp luôn gần nửa ngày, sau khi giảng pháp xong thì bắt đầu đến lúc buổi trưa là cúng ngộ là mời các vong ấy ăn. Sau đấy là bắt đầu đến niệm Phật và chú. Mỗi ngày liền như thế.

Hòa Thượng trả lời này:

Nếu bạn làm lễ siêu độ cho người chết thì lợi ích của người chết sẽ không đồng nhau. Vì sao? Nếu lúc còn sống biết niệm phật hiểu rõ phật pháp thì sau khi họ qua đời, sau khi họ nghe tụng kinh niệm phật rất có thể cảnh tỉnh họ niệm phật vãng sinh Tịnh Độ.

Đây là mình cảnh tỉnh mình giúp cho họ thì được, chứ không phải là họ nhờ vào công lực của mình, vì bạn phải nhớ một điều là khi ngài A Nan là em của Đức Phật mà bị mắc nạn Ma Đăng Già. Lúc ấy Đức Phật đang đến một nhà vị cư sĩ, đáng nhẽ là thọ trai xong là sẽ cúng dường nhà vị cư sĩ này là bằng giảng bộ Kinh Lăng Nghiêm đấy. Vậy mà dùng gọi là Phật nhãn biết ngay là em mình là ngài A Nan là đang mắc nạn. Thế thì ở đây Hòa Thượng nói là “ai tu nấy đắc”. Đến anh mình là Phật còn chả cứu được mình, cảnh giới cao nhất bạn thành Phật, thành Bồ Tát cũng chỉ gọi là cứu được mẹ lên đến gọi cung trời Đao Lợi thôi.

Thế cho nên là nếu trong trường hợp mẫu thân của bạn mà chẳng may rơi xuống địa ngục, hoặc ngạ quỷ. Bởi vì Hòa Thượng bảo bạn chẳng cần hỏi ai, bạn cứ xem tất cả cuộc đời của cha mẹ mình làm những cái gì thì bạn sẽ biết ngay cha mẹ mình về đâu thôi mà, thì

bạn phải quyết tâm: Nếu bạn đạt quả vị Bồ Tát như ngài Địa Tạng Vương, bạn sẽ đưa lên được cung trời Đao Lợi.

Còn bạn đạt quả vị nhị thừa thì bạn biết được cha mẹ bạn ở đâu? Như là ngài Mục Kiền Liên, xong rồi thôi chạy về để hỏi thầy của mình, hỏi Đức Phật “Bây giờ con làm như nào. Bây giờ mẹ con như thế này mà con đưa đến bát cơm mẹ con không ăn được thương quá”. Thì Đức Phật mới dạy cho cái cách là rằm tháng 7 thì nên làm gì.

Thế thì bạn phải nhớ là nếu bạn đạt được quả vị Bồ Tát mà bạn cứu được mẹ bạn lên cung trời Đao Lợi, xong bạn lại phải nhớ bạn lại phải theo đúng cái chu trình của ngài Địa Tạng Vương với Đức Phật quay trở về cung trời Đao Lợi giảng kinh nói pháp hóa độ cho mẹ, hoặc cho cha. Thế là các Ngài nghe được các Ngài bắt đầu tiếp tục các Ngài quyết tâm, thôi niệm Phật (Bởi vì Đức Phật cuối cùng cũng dạy vua cha mình niệm Phật đầy chữ), thì cuối cùng các Ngài thành Bồ Tát thì lúc ấy mới là liễu sinh tử thoát luân hồi hẳn, không ai thay thế được.

Đây a! Cho nên pháp hội siêu độ: Nếu lúc còn sống họ biết niệm Phật, họ hiểu rõ Phật pháp thì sau khi qua đời, sau khi nghe tụng kinh niệm Phật rồi sẽ cảnh tỉnh họ niệm Phật vãng sanh tịnh độ, họ nhất định sẽ vãng sinh.

Họ được cảnh tỉnh rồi bắt đầu họ niệm Phật, bởi vì lúc ấy cái thân tứ đại này còn đâu mà nặng nữa, đi rất nhẹ nhàng, vụt một cái là đi luôn. Chúng ta muốn lắm được một niệm tương ưng rồi, bởi vì trong kinh nói là lúc lâm chung bạn chỉ cần thậm chí từ 1 đến 10 niệm thôi mà, được một niệm thôi, nhưng không đi được vì cái thân tứ đại này, như là cái thân của Đường Tăng ý gọi là nhục thân còn nặng quá, chịu.

Cho nên Phật sự siêu độ ở đây chính là nhắc nhở thần thức họ niệm Phật vì trong cõi cách ăm (chính là trung ăm đấy) thần thức u mê mù mờ chỉ sợ họ quên mất nên đặc biệt phải cảnh tỉnh cho họ, nhắc nhở họ niệm Phật làm tăng thượng duyên cho họ.

Cho nên nếu đối với cha mẹ mà biết niệm Phật, bạn có nhớ hôm trước bài khai thị Hòa Thượng nói không? Nếu đã biết niệm Phật rồi không cần khai thị gì nữa, chỉ cần làm sao giữ cho họ đúng chánh niệm, một câu A Di Đà Phật. Cũng như bạn lúc đầu bạn niệm bạn tán tâm, xong bạn niệm mãi dần dần dần dần nó sẽ đi vào định tâm dần.

Chứ còn bây giờ, con cháu vào cứ gọi là xoa tay, rồi thương xót thế này, mà lúc ấy là đau lắm đấy, lúc ý gọi là lúc tứ đại phân ly chỉ cần động vào cái giường thôi còn đau, đừng nói là còn còn xoa tay, xoa chân thế này.

Cho nên lúc đấy là chỉ làm sao giữ cho họ chánh niệm. Chánh niệm là gì? Là câu A Di Đà Phật, nhắc nhở họ niệm Phật làm tăng thượng duyên cho họ.

Đây ở trong cái pháp hội siêu độ đây. Thế là họ đang bị u mê trong cái cõi cách ám, gọi là mù mờ băng bạc, không có nhớ cái gì cả, niệm Phật sẽ làm tăng thượng duyên để nhắc nhở họ niệm Phật.

Còn nếu như khi còn sống họ chưa biết niệm Phật pháp thì rất là khó. Cho nên sự lợi ích này lớn nhỏ không đồng nhau,

Bạn làm siêu độ, nếu như khi còn sống họ chưa biết đến Phật pháp thì rất là khó. Cho nên sự lợi ích này lớn nhỏ là không đồng nhau.

Đạo tràng chúng ta hôm trước có kết duyên, với lại cư sĩ Janet, ở bên Tịnh Tông Học hội Úc Châu. Thế thì là mỗi một khi mà chúng ta có người thân qua đời, thì Từ Đường ở bên đây, hằng ngày là rất nhiều người đến tụng kinh, niệm Phật và hồi hướng công đức cho, có một cái bài vị đặt ở đây.

Hòa Thượng bảo:

- Chúng tôi mỗi năm đến kỳ Thanh Minh, Trung Nguyên, Đông Chí chúng tôi tổ chức pháp hội tế tổ cúng tế tổ tiên. Bài vị mà cúng là bài vị tổ tiên trong họ một mục bình đẳng không phân biệt bài vị lớn, bài vị nhỏ, bao nhiêu tiền. Phật tử tùy hỷ cúng, hoàn toàn không miễn cưỡng pháp hội không thu phí cúng dường. Trước đây một năm ba lần

pháp hội, nhưng gần đây xã hội động loạn người chết quá nhiều, mỗi tháng chúng tôi làm Tam Thời Hệ Niệm một lần, thành tâm thành ý siêu độ cho tất cả oan hồn chết trong tháng.

Thế vậy, ai mà biết được đến câu Phật hiệu thì một cái pháp hội này cứ nhắc nhở người ta suốt trong cả mấy ngày như thế thì hôm đầu người ta u mê, hôm thứ hai à người ta nghe quen quen đấy, thế xong hôm sau người ta nhớ ra thì chỉ cần một câu thôi người ta vụt đi luôn.

Thế thì sẽ giúp cho rất nhiều các vong linh, hương linh là nếu như họ sức tỉnh hoặc kể cả họ chưa biết đến Phật pháp, trường hợp hy hữu như mẹ cư sĩ Hồ, con gái thì tu nhưng bà không bao giờ quan tâm đến những cái chuyện Phật pháp cả. Cho nên khi bà về bà cứ hỏi có thật thế không, có thật là có Tây Phương Cực Lạc như thế không, có thật có A Di Đà Phật phát nguyện như thế không? Thế giảng cho bà nghe xong bà bảo xin nghe kinh, cho bà nghe Kinh Địa Tạng thì cuối cùng là bà niệm Phật bà vãng sinh.

Đây là những việc Phật sự phụ thêm cho đạo tràng, không phải việc chính.

Hòa Thượng bảo ngày trước ý chùa với tự viện là để độ cho người sống, không phải độ cho người chết.

Thế thì trong chùa với tự viện này thì đặc biệt là cư sĩ tại gia, họ muốn vào đấy họ tu tập một năm, được tốt. Thế thì cái phí cúng dường là do họ đóng. Bởi vì vào đấy là nhà chùa phải nuôi họ không. Thế và đồng thời hàng ngày họ sẽ làm công quả cho nhà chùa. Nhưng một ngày 24 tiếng thì bạn phải nhớ này: 8 tiếng nghe pháp, 8 tiếng niệm Phật hoặc thiền, 8 tiếng là sinh hoạt cá nhân. Không thể không nghe pháp được. Hòa Thượng bảo “Chỉ cần 3 tháng ra, ai ra cũng công phu lên”, đây không gọi là nhập thất đâu bạn nhớ. Tập trung một chỗ tu hành 8 tiếng nghe pháp, 8 tiếng niệm Phật hoặc thiền và 8 tiếng sinh hoạt cá nhân ba tháng sau ra, ai công phu cũng lên mà tâm định. Phải nói là tăng lên rất là nhiều.

Nhưng bây giờ chùa chiền tự viện thì lại trở thành những nơi làm những cái việc sám sự.

Nào là cúng thất này, nào siêu độ này, tức là trở thành là độ cho người chết.

Chúng ta tiếp tục:

Chánh văn cuối cùng...

7-6. “Sự tử giả, như sự sanh” (Việc người chết, như người sống)

Có 3 ý:

1. Phải tích lũy công đức để hồi hướng cho cha mẹ?
2. Làm thế nào để có công đức?
3. Công đức vô lượng là chuyển toàn bộ ý niệm.

Chúng ta bắt đầu

1. Phải tích lũy công đức để hồi hướng cho cha mẹ?

Bạn phải thành tựu đạo quả để siêu độ cho cha mẹ mình.

Trong Cảnh trần hồi ức lục, Đàm Hư pháp sư còn ghi rõ siêu độ cần phải do chính chúng ta có công phu tu học, không có công phu không thể siêu độ cho người khác.

Bạn nhờ đến pháp sư, pháp sư cũng phải có công phu chuyển phàm thành thánh; Bây giờ bạn muốn giúp cho cha mẹ bạn, bạn cũng phải có công phu.

Công phu của ông Lưu, (bởi vì thời đấy là Đàm Hư pháp sư lúc ấy ông mới là cư sĩ thôi. Thì ông cũng có một số các bạn đồng tu thì trong đấy là tụng kinh Lăng Nghiêm thì có cư sĩ Lưu) 8 năm trời lạnh giá đọc kinh Lăng Nghiêm. Thời gian 8 năm chỉ đọc một bộ kinh, ít nhiều cũng chứng tỏ Ngài cũng đã có định lực 8 năm chỉ có một bộ kinh. Nên đã có định lực vào bộ kinh ấy rồi.

Vì tâm không bị tán hôm nay kinh này ngày mai kinh khác, thế rồi hôm nay thì chú rồi ngày mai thì bảo ui giờ ời sang gọi Thiên rồi ngày kia thì bảo sang Phật giáo nguyên thủy. Đây 8 năm trời chỉ đọc một bộ Kinh Lăng Nghiêm nên ngài có định lực.

Nếu trong 8 năm đọc hàng chục bộ kinh sẽ không hiệu quả, 8 năm dòng tham cứu tâm định trên một bộ kinh. Oan Gia Trái Chủ của Ngài đã nhờ Ngài để siêu độ.

Một buổi trưa khi ông Lưu đang ngủ, thì thấy có hai cái vong đến thì ông Lưu nhận ra ngay đây là hai con nợ trước kia của mình. Họ không trả nợ cho ông và ông kiện thì cuối cùng là tòa án buộc họ phải trả nợ thì cuối cùng là họ thắt cổ họ chết. Thế thì khi nhìn thấy hai vị oan gia trái chủ này ông Lưu rất sợ, bảo không hiểu họ đến đây làm gì? Nhưng trông mặt họ thì lại rất hiền lành, thế cuối cùng họ bảo:

- Tôi nhờ ông siêu độ.

Ông bảo:

- Siêu độ thế nào?

- Chỉ cần ông bằng lòng là được

Thế cư sĩ Lưu đồng ý một cái thì hai cái vong ấy là họ đập lên chỗ đầu gối của cư sĩ Lưu, thế rồi họ nhún lên hai vai và họ siêu thăng luôn.

Vì sao công phu ông có? Là vì bởi vì ông 8 năm trời đã đọc một bộ kinh Lăng Nghiêm, và tâm ông đã được định.

Hôm sau ông Lưu lại thấy vợ mình với con mình đã chết về. Và hai người này cũng nói lại với ông rằng là nhờ ông siêu độ, ông cũng đồng ý thì hai cái vong ấy lại cũng nhún vào đầu gối trở lên là siêu thoát.

Cho nên Hòa Thượng bảo bạn muốn siêu độ được người thân của bạn không có gì khác ngoài việc bạn phải thành tựu, công phu phải dựa vào chính bạn, không dựa vào ai hết.

Còn nếu bạn dựa vào pháp sư. Đấy pháp sư phải siêu phàm nhập thánh, còn nếu như không siêu phàm nhập thánh cũng không có lợi.

Còn nếu dựa vào pháp hội siêu độ Tam Thời Hệ Niệm có được không? Được, nhưng mà bạn lại phải nhớ là nếu như đã có biết đến pháp pháp, có niệm Phật thì lại nhắc nhở cảnh tỉnh cho chính cái vọng ấy phải niệm Phật thì mới được. Còn nếu chưa từng thì Hòa Thượng bảo rất khó.

Khi bản thân đã đạt được cảnh giới. Có công phu viên mãn Hòa Thượng bảo công của ông Lưu không bằng được ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát là có thể siêu độ luôn cho mẹ lên được cung trời Đao Lợi. Nhưng ít nhất 8 năm trời này thì ông có thể giúp cho những cái người thân của mình được siêu thăng. Đây ạ:

Tuy sự công phu của ông còn kém xa so với Bà La Môn Nữ và Nữ Quan Mục trong Kinh Địa Tạng nhưng sự công phu của vị họ Lưu cũng có hiệu quả. Khi bản thân đạt được cảnh giới này, có công phu viên mãn, vọng linh hiển lương nhờ phước báu của chúng ta. Chỉ cần chúng ta đồng ý là được. Cho nên cần phải nhớ siêu độ vọng linh, cứu độ vọng linh hoàn toàn dựa vào Đức Hạnh và Công Phu tu hành của mình.

Bình thường chúng ta hồi hướng, nếu không có công đức cụ thể thì việc hồi hướng đó xem như không có công đức. Bạn thấy “nguyện đem công đức này”. Công đức gì đây? Không có công đức thì việc hồi hướng coi như không.

Lúc nào cũng trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ tam đồ, chẳng có tí tiền nào ở trong tiết kiệm mà cứ đòi là con chia “trên đền bốn ơn nặng dưới cứu khổ tam đồ”.

Vậy công đức tốt nhất là gì? Là tự mình y giáo phụng hành lời Phật, Bồ Tát, cổ thánh tiên hiền dạy. Qua đây nếu bạn muốn hồi hướng phải có công đức chân thật. Nếu không có công đức chân thật thì bạn lấy gì để hồi hướng, điều này rất quan trọng.

2. Vậy làm thế nào để có được công đức?

Chân thành. Lòng dạ nhất định phải chân thành không có một chút xiu nào giả dối,

Hòa Thượng bảo bạn muốn học chân thành. Trước tiên đừng tự lừa dối mình, đừng lừa dối người. Bắt đầu từ cái gì? Cái khẩu này đã, tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, đấy bạn thấy không, lại một niệm không sinh thì là sinh ra công đức. Công đức là được định được thanh tịnh, còn phước đức là bạn làm thiện nhưng không có tâm định.

Cho nên Hòa Thượng Thích Thiên Tâm mới có cái bài thơ mà tôi vẫn đọc cho các bạn nghe, mà tâm đắc mãi, gọi là:

“Người ta tu phước chẳng tu đạo
Bảo rằng phước ấy chính là đạo, (đạo là tu huệ, chính là tu tâm thanh tịnh đấy).
Bố thí cúng dường phước không lường (nhiều lắm)
Nơi lòng ba ác vẫn còn tạo”.

Thế thì làm sao mà gọi liễu sinh tử thoát luân hồi được, bạn chỉ tạo được một chút phước báu cho nhân gian kiếp sau mà thôi.

Cho nên quan trọng nhất, quan trọng nhất là bạn làm thế nào thì làm, bạn phải tu, mà tu như thế nào? Phải có công đức, là tâm thanh tịnh.

Muốn tâm thanh tịnh thì phải sao? Thì phải buông được tham, sân, si, mạn thì mặt nước này nó mới thanh tịnh, nó mới không nổi sóng. Vậy bây giờ muốn buông được tham, sân, si, mạn thì trước tiên phải bỏ được tham, vì sân chẳng qua là do tham không được mà sân thôi, si cũng vậy. Muốn bỏ được tham thì làm thế nào? Phải bố thí, phải học cách hi sinh phụng hiến, hi sinh phụng hiến ai trước? Cha mẹ trước vì cha mẹ có ơn nhất, thì đấy mới là thật, đấy mới là không phản bội đạo đức.

Cho nên nói về phước đức thì trong Lục Tổ Đàn Kinh có dạy: “Phước đức không cứu nổi chuyện này”.

Đấy cái chuyện liễu sinh tử thoát luân hồi phước đức không làm được. Không giải quyết được, mà phải là công đức, nhưng bạn lại không thể không tu phước. Phước, Huệ song tu. Huệ chính là tu tâm thanh tịnh. Nhưng nếu bạn không có đại phước báu, lúc lâm chung

của bạn vớt. Không có đại phước báu. Cho nên bạn phải đủ cả hai, không thể thiên về một hướng là chỉ làm từ sự. Chỉ tu phước không tu huệ, nhưng cũng không thể chỉ tu huệ không tu phước.

Chúng ta tiếp tục:

3. Công đức vô lượng là bạn chuyển toàn bộ ý niệm

Nếu chúng ta chuyển ý niệm thì thật sự công đức vô lượng.

Chuyển ý niệm gì? Chuyển ý niệm vì người thì tự nhiên tâm bạn thanh tịnh.

Từ đây về sau vì chánh pháp, vì phổ độ chúng sinh khổ nạn.

Tuyệt đối không phải vì bản thân thì công đức này thật sự là lớn.

Bạn để ý nhớ Hòa Thượng bao giờ cũng nói chữ “pháp” đầu tiên, vì phổ độ chúng sinh khổ nạn. Bởi vì nếu bạn giúp cho người ta cái ăn, cái mặc thì cũng chỉ giúp chốc nhất và giúp một đời. ngày hôm nay thì là 5 trăm, ngày mai thì là 1 triệu chỉ được chốc lát.

Vậy thì cái gì là trường tồn, cái gì là vĩnh cửu? Chính là giúp cho họ có thể tiếp xúc được với Phật pháp. Họ nghe, họ hiểu được, rồi họ hành thì trước tiên là cuộc đời họ, gia đình họ hạnh phúc. Và sau đấy là họ sẽ liễu sinh tử thoát luân hồi. Lúc đấy là chúng ta cũng đã góp phần giúp cho Thích Ca Mâu Ni Phật cái gánh nặng trên vai Ngài bớt xuống được một chút xíu. Cho nên chỉ có pháp là vấn đề quan trọng nhất.

Chúng ta tiếp tục.

Nếu như vẫn còn tự tự, tự lợi vẫn còn tham, sân, si, mạn thì không được. Nếu như vậy dù bạn làm thế nào đi chăng nữa thì đừng nói đến công đức chỉ có một chút xíu phước đức mà thôi.

Không có chạy đi khắp mọi nơi, gọi là chạy đôn chạy đáo làm phước đủ mọi nơi, nhưng vẫn cứ gọi tha hồ tham, sân, si, mạn thì cuối cùng công đức không có tí gì. Chỉ có được một chút phước đức mà thôi, bạn thấy phí không? Phước đức này hưởng bằng cách nào, đây

vừa nói với bạn là câu chuyện trong phật pháp thì thành con voi, tức là thành súc sinh đấy. Hòa Thượng nói thì đến mức cao hơn là thành con chó. Vì sao biết? Vì con chó ngày nay còn được chủ nhà nó ôm ẵm, bế bồng, rồi kiềng vàng kiềng bạc, rồi xà phòng thơm, rồi nằm ngủ trên sofa. Đấy, bạn không tu huệ chỉ tu phước thì chỉ được đến như thế thôi. Rồi cuối cùng chẳng may như cái bộ phim “Kiếp luân hồi”, nào là bị người rượt đuổi để muốn mổ thịt, thậm chí là bị chính vợ mình rút súng ra định bắn chết. (Con chó đấy vốn kiếp trước là chồng của cô này.)

Thứ hai (đấy việc người chết như người sống). **Bạn phải dạy con nên người.** Đây là câu của thầy Thái.

Vì sao ạ? Bởi vì cha mẹ nào chả muốn rằng là con cái mình về sau nó thành danh, mình vẻ vang, dòng tộc mình vẻ vang, rồi nó dậy được cháu mình cũng thành ngoan ngoãn, có đạo đức đức hạnh, học vấn cao thành danh. Chứ ai muốn là dòng họ mình tệt một cái rồi đi xuống hố cuối cùng đoạn mạng chả còn ai nữa thì thôi rồi.

Chúng ta kết thúc mục II la mã: Giảng giải nội dung chương nhập tặc hiếu ở đây, như vậy là về lý chúng ta đã đi khá kỹ, nhưng bây giờ bạn dạy trẻ chúng không nghe thì bạn phải làm sao? Ngày mai TS Thái sẽ dạy chúng ta mục III Làm thế nào để dạy con hiếu thảo.

Vâng ạ, lần này thì thời gian chưa hết, chúng ta vẫn còn hơn 2 phút nữa, nhưng tôi xin đảm bảo công bằng là biểu lại các bạn hơn 2 phút này vì mọi khi tôi vẫn hay lấn giờ của các bạn mà.

Bài học của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn!

.....

